

særlige Vurdering af Grundværdien fremdeles kan foregaa, ikke mindst, fordi Forholdene ligger saaledes, at alt det, vi nu udretter efter Loven af 4. Oktober 1919, er bygget paa den Forudsætning, at særlig Vurdering af Grundværdien foregaaer trindt om i vort Land, saaledes at et Sammenligningsgrundlag altid kan være til Stede. For det andet, fordi det gælder om at faa begyndt med en Anvendelse af Grundværdien som Skattegrundlag. Denne Vurderings Teknik bør udvikles saa stærkt som muligt, da den er en Betingelse for, at hele denne Reform kan gennemføres saa godt og retfærdigt som vel muligt, og det sker bedst ved, at man vurderer Grundene ud fra den Forudsætning, at nu bliver denne Vurderingsansættelse Skattegrundlag. Thi selv om det er en ringe Skattebyrde, der lægges paa Befolkningen, er det dog en Skat, der har Betydning. Vi har ogsaa fra vor Side en Grund til til støtte det foreliggende Forslag, nemlig den, at vi nødig vilde have, at den højtærede Finansminister skulde savne Støtte til at gennemføre et Lovforslag, der peger i den rigtige Retning. Overfor et Lovforslag, der er en Strømpil, vil vi, selv om Strømodslaget er meget lille og næsten usynligt, gerne yde vor Støtte, naar det ikke er muligt for den højtærede Finansminister at vinde Tilslutning fra sine allierede indenfor Flertallet.

Med denne Begrundelse skal jeg anbefale mine Meningsfæller at stemme for samtlige af Flertallet stillede Ændringsforslag og imod de af Mindretallet stillede.

Kayser: I Tilslutning til mine Udtalelser ved Sagens første Behandling skal jeg sige, at vi er Tilhængere af de Anskuelser, det konservative Parti har gjort sig til Talsmand for i den foreliggende Betænkning. Ganske vist er det ogsaa for os af stor Betydning, at det Retfærdighedskrav bliver gennemført, at den hele Vurdering kan blive saa rigtig som muligt, og for saa vidt vi kande faa Øje for, at man bedre kan vurdere til Grundskyld end til Ejendomsskyld. Naar jeg taler her, er naturligvis mine Betragtninger nærmest hæftet paa Byerne og specielt København; dér at udfinde Grundskyldens Værdi anser jeg for at være ganske overordentlig vanskeligt. Det er nu saa heldigt, at man er blevet

enig om, at man ikke vil lægge den Jordværdi, som man er kommet til ved den sidste Grundskyldvurdering, til Grund for Beskatningen. Man er indenfor Flertallet blevet paa det rene med, at denne Jordværdi var dog neppe saaledes gennemtænkt, at den kunde lægges til Grund for Beskatningen. Jeg er glad for, at man skal foretage en ny Vurdering, og at der kan være Tale om at benytte den sidst foretagne; men det forekommer mig alligevel, at man, saa vidt jeg har kunnet se i Betænkningen, ikke har haft Øjet fuldt aabent for, hvor overordentlig vanskeligt og bekosteligt det vilde være at gennemføre en Vurdering i København, saaledes at man fik fastsat de sande Værdier for Jorden for alle de forskellige Bygninger.

Det oplyses i Betænkningen, at Omkostningerne ved den fjerde almindelige Vurdering i 1920 var 2 142 000 Kr. Man ser altsaa, at det er ikke nogen ganske billig Historie at foretage en saadan Vurdering paa den skønsmæssige Maade, som der her har været Tale om. Men naar man skulde gaa til at foretage en virkelig Vurdering, saaledes at man i København kunde faa en Vurdering efter Princippet „lige Skat paa lige Jord“, saa vilde det blive endnu langt kostbarere, og saa vilde det forde meget mere indgaaende Undersøgelse af Ejendommene, end der har kunnet være Tale om ved de Vurderinger, som hidtil har været foretaget.

Jeg har noget Kendskab i denne Henseende, idet jeg har været med til alle de Vurderinger, der hidtil har fundet Sted, og jeg kan altsaa nok se, hvor indgaaende eller, om jeg saa maa sige, hvor lidt indgaaende man har været med Hensyn til Bedømmelsen. Navnlig naar der blev Spørgsmaal om Jordværdien, var det overalt øjensynligt, at det for Vurderingsmændene stod som noget ganske overordentlig vanskeligt for den ene eller den anden Ejendom at bedømme, hvor stor Værdien af Jorden var. Hvis man ved den kommende Vurdering, som skal danne Grundlaget for Beskatningen, vil sige, at nu skal vi virkelig til at undersøge hver enkelt Hus, nu maa der ikke tages Hensyn fra Nabo til Nabo, men man maa se paa hver enkelt Grunds Beliggenhed, Form og Bebyggelse og paa, hvorledes det vilde være, hvis man vilde bebygge den paa en anden Maade, saa tror jeg, det vil være en næsten umulig Opgave i en By som København at vurdere Jorden retfærdigt til Grundskyld paa hver Ejendom. Jeg har lagt Mærke til, at det Punkt, hvorpaa der i Udvalget lettest kom Uenighed indenfor det ellers saa faste Flertallet